Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

SỐ THỨ 3781 SIX PAGES

LỤC-TỈNH TÂN-VĂN

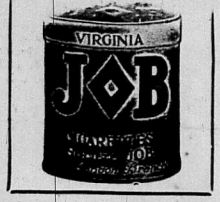

Gửi dây thép đề : LUCTINH SAIGON
Dây thép nói : Số 203-Saigon

GIÁ BÁO
Một năm..... 15$00
Sáu tháng..... 8.00
Ba tháng..... 4.40
Mỗi số..... 0.07

XIN LƯU Ý
Mua báo xin trả bạc trước và gởi ngay cho ông Nguyễn-văn-Của, Tổng-lý
Bài vở đăng báo thì gởi cho ông Lâm-v.-Ngọ, Chủ-nhiệm.

Báo xuất bản hàng ngày, trừ ngày lễ và Chúa-nhựt

CHỦ-NHÂN: NGUYỄN-VĂN CỦA ✽ CHỦ-NHIỆM: LÂM-VĂN-NGỌ

Báo-quán : ở đường Lucien Mossard số 13.— SAIGON

1/3/32

NÊN HÚT THUỐC JOB
Hay là đừng biết hút thuốc
Thay mặt cho tòa báo ở bên Pháp-Quốc
E. BOURDET & Cie
9, rue Treschet — Paris (IXe)

MỘT CHÚT VỀ LÝ-TƯỞNG

Cảm-tưởng về cái ý-nghĩa thâm-thúy của chữ « tiếc »

Người mình phần đông ít hay thiết để tri suy-nghĩ đến những cái thường-thức do nơi tâm khảm của mình trong mấy khi rỗi-rảnh ; thành-thử ngộ lúc cần phải đem lý-tưởng ra mà đàm luận thì thường thấy lấy làm khó chịu lắm. Vì lẽ không có lý-tưởng sẵn để ứng đối cho trôi. Vả lại cái thiết để tri suy-nghĩ cũng là một cách học riêng lấy mình rất hay, lắm khi nhờ đó mà phát triển được nhiều tư-tưởng. Chẳng những thế thôi, người hay để trí suy-nghĩ, có thể tránh được nhiều cái lỗi lầm trong việc cư xử về đạo làm người.

Ai biết đâu rằng trong ái chữ « tiếc » mà lại có cái ý-nghĩa thâm-thúy đến thế. Đã « tiếc » tức là « tiếc », nghĩa là tự nhiên là với cái gì mình có tình mến yêu cần chuộng, mà rủi mất đi hoặc hư hỏng đi thì tất-nhiên mình có lòng tiếc. Cái đó đã đành trắng nghĩa như vậy rồi, song bây giờ ta thử lấy trí mà suy cho cạn cái ý-nghĩa của nó một chút, ta mới thấy rõ cái thâm-thúy của nó là dường nào.

Một bức tranh vẽ rực đẹp, ta lấy làm yêu qui, không may bị phải chuột ăn nát hoặc ai chơi ác xé ách tan-tành, ta lấy làm tiếc. Một cái gia-tài sự nghiệp trăm ngàn của ta gây dựng đã bao nhiêu năm, bỗng nhiên vì một trận lửa đốt ra tro, ta lấy làm tiếc. Nói tóm lại là bất cứ trong muôn ngàn vật sự gì đối với ta có công phu, có tình cảm mà mất đi hay hư hỏng đi thì ta có lấy làm tiếc. Cũng có khi tiếc nhiều, có khi tiếc ít ; cái nhiều hay ít là tùy ở cái công phu của mình, tình cảm của mình nặng hay nhẹ ít hay nhiều. Nhưng cái nghĩa chữ « tiếc » nầy là cái nghĩa dương nhiên, nó tách-bạch như vậy, không có chi đáng suy nghiệm. Ta lại còn có một cái tình cảm-tiếc nầy, càng xét ra càng thấy nó có cái ý nghĩa thâm-thúy rộng rãi vô cùng, tỏ ra cái nhã-độ người quân-tử, có cái tình cao-thượng, biết tiếc cái vật đáng lẽ thì không phải lấy gì làm tiếc mà lại tiếc lắm !

Một cái gương trong kia không phải bể mà phải đáng tiếc, thế mà ta rất nên tiếc vì có một cái bợn bám vào. Cũng như ta tiếc một hòn ngọc qui, tốt đẹp lạ-lùng mà rủi có tì một chút. Vẫn biết với cái tì ấy, chưa phải làm mất được cái chất ngọc tự nhiên, nhưng vẫy mặc dầu, ta tiếc vì không được hoàn-toàn cho cao về ngọc. Thứ nữa là tì đến như một cô thiếu-nữ nhan-sắc tuyệt trần, mặt hoa da phấn, phụng nhân nga mi, thiệt là được cái về thiên kiều bá mị, nhưng mà có một điều ta hết sức tiếc vì người ngón tay của cô không được duột-đà, hay hoặc là hai cái gót chưn của cô không được tròn mà đó. Vẫn biết trong hai cái nầy dẫn có kém đi một cái, cũng không đến nỗi chi làm mất cả cái vẻ đẹp nguyệt thẹn hoa nhường, song giá mà cho được đủ đều, thì phải chăng là người ngọc đẹp, chốn cung-thiềm lọc lõi ả Hằng Nga ?

Ấy đây là tôi dan-cử một vài về cái tình cảm tiếc đối với cái vật qui người đẹp ; mà toàn là qui đẹp về hình-thức. Ta cũng còn lấy làm tiếc trong cái hay rủi lọt vào một chút cái dở, trong cái khéo rủi lẫn vào một chút cái vụng. Nhưt là cái dở ở trong cái hay nhiều, cái vụng ở trong cái khéo lắm thì tình cảm tiếc của ta lại càng tăng lên hơn lắm.

Ta dừng nói : « Hay như thế nầy, khéo như thế nầy, rủi lắm đề dở đi một chút, rủi sai đề vụng đi một chút, có thấm vào đâu mà phải lấy làm tiếc ! Cả hay cái khéo kia há chẳng đắp được cái dở vụng nầy sao ? » Chẳng muốn đắp, chớ muốn đắp thì cũng có thể được, nhưng đối với cái cảm-tưởng của ta thì chẳng bao giờ ta nỡ quên cái hay cái khéo được mà bẵn dừng nghĩ đến cái dở cái vụng đề phải lấy làm tiếc vô cùng.

Ta phải tiếc ! Tiếc cái hay cái khéo, cũng như tiếc cái qui cái đẹp. . . . .

« *Tiết trăm năm nỡ bỏ đi một ngày* ».

Thử xét : Trăm năm giữ tiết, chỉ vì một ngày mà bỏ đi đi, thì còn chi đáng cho ta tiếc bằng !

Vậy nói cho thiệt đúng với cái tình người ra, cái gì ta có cảm tưởng đến nhiều, yêu kính nhiều, thì rủi sai thất đi một tí là khiến cho ta phải tiếc lắm. Bởi nên không cần tì việc nào dâu cho xa ; ngay như ta với quyển sách, mà là càng một quyển sách cho thật hay. Ta đọc được sách hay, lòng ta vui sướng biết dường nào, ngợi khen kính phục tài hay của tác-giả biết dường nào. Nhưng giả trọn một quyển sách hay ấy từ đầu tràng đến cuối trang, rủi ở trong một đoạn giữa, tác-giả vì vô ý-thức, xét không được chín, để lầm đi hết một câu hoặc một chữ nào mà có quan-hệ đến cái giá-trị của quyển sách ấy, thì cũng chẳng còn chi đáng cho ta phải lấy làm tiếc bằng nơi nữa. Đã tiếc mà lại tiếc một cách xốn xan bực tức ; vừa tiếc giá-trị, tình-thần quyển sách, vừa tiếc công-phu, tài học của tác-giả.

Ấy thủ-vị thay cái ý-nghĩa về tình cảm-tiếc của con người ! Cái cảm-tưởng của con người đã vừa cao sâu mà vừa rộng-rải. Càng ngỏi nhân, càng để trí nghiệm, càng lấy làm vui mà nhìn thấy cái nhã-độ của người quân-tử !

Cái không đáng phải lấy làm tiếc mà buộc lòng ta phải cảm-động, phải bùi-ngùi xót-xa uổng tiếc thì cái « tiếc » ấy nó thâm-thúy biết dường nào ! . . .

LÊ-QUANG-VẬN.

Tờ mời nhóm đại hội

Vì kỳ đại hội ngày 12 Avril không đủ số hội viên đến nhóm nên không bàn tính việc hội được, nay ông Hội-trưởng kính mời quí ông hội viên « Hội hậu giang dương hàng » (Les Galeries de l'Ouest) đến nhóm đại hội một lần thứ nhì nữa, ngày chúa nhựt **17 Mai 1931**, *tại nhà in An-Hà ở Cantho đường Gallieni số 53-57.*

CHƯƠNG-TRÌNH

1° *Tờ trình về việc hành-động của hội kể từ ngày hội thôi buôn bán đến nay ;*
2° *Lời dụng tiền rành của hội ;*
3° *Giải tán hội.*

Hội viên bổn năm phần hùn sắp lên được dự đại-hội.

Cantho, le 16 Avril 1931

Hội-trưởng,
kính mời.

Một đám cướp to

Bà đội Thâm mất 2 vạn bạc của chìm

Ninhbinh 21 Avril — Bà đội Thâm ở thôn Đề-hạ, nhà cửa tường vách kiên cố, chung quanh nào các ông Chánh, Lý, phó trưởng, hương, hào điều ở vậy tròn lại như bức thành, chẳng quan tâm đề phòng chiều hôm, ban sớm gì.

Nào ngờ mưu thâm đã rắp, mấy quân gian vẫn đòm nhà bà mà bà không hay, đêm mới rồi vừa buổi mưa dầm trời tối, một bọn cướp đã táo gan nhập đội.

Nghe đâu chúng dùng sà beng cạy tường đã lấy của chôn ở dưới đất và đánh phá hai người nhà sự-chủ bị thương rồi tẩu thoát.

Quan huyện Gia-viễn đã thân hành đến tra xét mất non một ngày. Sự chủ có tình nghi cho một đứa ở mới đến ở được mấy tháng và lại nhận đi mấy tên quanh vùng đó, hiện những tên bị tình nghi đều đã phải bắt giam để tra xét. Số tiền bị mất bao nhiêu, nhà sự-chủ còn khai hồ đồ chưa rõ, nhưng người ta đồn mất đến 2 vạn.

Người Việt-Nam nào mà biết tự trọng và thương yêu xứ sở mình thì nên lấy sự ***Siêng-năng-Tiện-tặng, Đồng-tâm Hiệp-lực,*** làm tôn chỉ của mình và nên truyền bá cái lý tưởng đó ra cho đồng-bào mình biết.

VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG

Cuộc chiêu bóng có truyền thanh

Về cái khoa học Đắc luật phong bên Âu-châu mỗi ngày mỗi thấy tiến bộ ngày nay khoa học ấy đã dùng làm được truyền thanh một lần với chiếu ảnh.

Nay cuộc chiếu ảnh ấy đã diễn tại Huế, nhơn dân trong thành phố rất hoan nghênh và đi xem rất đông.

Chuyện tình-cờ

Phụ-nữ nước nhà nên tượng đồng bia đá mà thờ bà nầy

Sở dĩ việc gì cũng vậy, muốn cho có kết-quả (chưa nói đến kết-quả tốt hay xấu) thì cốt ở chỗ có đứng ra mà thiết-hành một vài cái đã, rồi mới có thể mong ; chớ còn cái thứ nói suông hoài, nay đem cái lý nầy, mai trưng cái thuyết nọ, dầu mà nó có hay tợ trời đi nữa, cũng không ra cái cốc-khó gì. Bắt quá đó là một dịp mồi người nghe, mỗi người xem rồi gật đầu cho một cái là may.

Tôi nói thiệt lắm, chớ không phải nói đùa mà chơi đâu. Có đoàn lội bộ nầy từ Saigon ra Hanoi khởi ra trước, rồi mới có tập cũng lội bộ nọ từ Saigon ra Hanoi tiếp theo sau. Chớ nếu quanh năm trời tháng cứ hó-hảo lên hoài, mà không có « ma » nào đứng ra thiệt-hành thì làm tài gì cho có được trò ấy.

Đó là tôi mới thi-dụ một chuyện, chớ còn biết bao nhiêu là cái cơ thành bại đều do nơi hai cái lẽ đó.

Nơi gửi-mâu một cái nghĩa, là chuyện « nữ-quyền », hồi vậy chớ các ông các bà xướng ra đã được bao nhiêu năm trời nay rồi, nay ông văn-sĩ nầy viết ở báo nầy, mai bà nữ-sĩ kia viết ở báo kia, hô-hào vận-động, nọ gián miệng hết các khẩu, tuôn mách đề nói, đem gương phụ-nữ nước nọ, chỉ việc phụ-nữ nước nọ tưng-bừng đặng làm bằng làm cớ, mà rốt ra có thấy cái gì đổi lạ hay không ? Có thấy khí-mốc gì đâu, hoi-hoi vân-minh một chút bề ngoài vậy thôi, chớ thì xưa sao nay cũng na-ná như vậy.

Nói như thế nầy, chắc có nhiều ông bà định cho tôi trông cái chuyện « nữ-quyền » được kết-quả dữ lắm, nên mới ác mà hỏi gặt đến đâu.— Dám đâu ! Tôi chưa được hân-hạnh mà có cái tư-tưởng-viển vi gì đề đối nói cái đời mới nầy. Nhưng nếu ngày nào được kết-quả thì tôi cũng xin mừng hùn.

Nầy các ông các bà, các ông các bà lếu lắm. Muốn cho được « nữ-quyền » mà cứ bàn suông nói hảo hoài, thì biết mấy mươi đời mới được hưởng ? Phải thiệt-hành một vài cái cho ai nấy đều được trông thấy chán-chường đã cho. Cũng như xưởng lên cái chuyện đơn bà đánh Tơ-nít, mà trước không có có nào chị nào dám mặc áo khi, nhảy lên ném mà đánh bình-bông (Pinh-pong), thử một cái chơi, thì con nói việc cấm ngợi ra sân mà làm gì cho vô lịch. Hoặc chỉ cái chuyện đòi trả quyền lại cho con gái (?), là chuyện không phải nhỏ, thì có dễ gì nói khảo mà chơi là được đâu. Phải rán mà thiệt-hành trước một cái cho ghê, rồi nhiên-hậu sẽ cứ đó mà đi phăng tới. Mà ai thiệt-hành ? Thì chuyện có cần-kíp cho đơn-bà thì tự-nhiên đơn-bà phải đảm-nhận mà gánh lấy chớ ai.

Cha ! Nói thì dễ, chớ làm thì khó quá ! Bảo chị-em thiệt-hành mà không chỉ cái cách-thế phải làm làm sao thì cũng như không ! Dè là cái chỗ xui cho chị-em phải cầu rồi đỏ khăng.....

Đương khi thăm lo giùm cho chị-em về cái nỗi đó, bỗng may quá, được thấy ở ngoài Bắc mới diễn ra một tấn-kịch cực hay, rất có ích cho hàng khán-giả đương thèm khát hai chữ « nữ-quyền ». Ấy là hai vợ-chồng ông Hàn Liêm đi xe-lửa ở Thanh-hóa về Vinh. Lúc trên xe, chẳng rõ vì duyên-cớ gì mà hai ông bà cải nhau về nỗi việc nhà. Ở cái nhau thì cãi, có sao đâu ! Ông Hàn ta lại chơi ác, nhè lấy lời nghiêm-khắc quá lẽ, quở trách bà Hàn ta một cách đặc-biệt giữa mặt công-chúng ngồi trên xe. Chỉ vì vậy mà bà Hàn ta lấy làm tủi thân hổ phận lắm, xe đương mở hết tốc-lực mà chạy rần-rần, bà dám nhảy đầu xuống xe mà tự-tử. Mà thiệt, bà Hàn chết ngay ! Chết vì đờn-ông lăn-quyền, đam quở trách một người đờn-bà-lắm bạn trăm năm với mình giữa một công-chúng.

Ấy cái chết của bà nầy thật đáng ghê, cũng vì hai chữ « nữ-quyền » mà phải chết. Nói cho đúng ra, bà Hàn ta không thèm bàn suông nói hảo như ai, muốn cho được việc thì bà cứ thiệt-hành ngay. Thiệt-hành mà đến mất mạng mới ghê cho !

Hỏi các bà các cô ! Các bà các cô có muốn được « nữ-quyền » chăng ? Muốn thì phải có gan thiệt-hành như bà Hàn nầy. Mà khoan, trước khi nói gương bà, nên tượng đồng bia đá mà thờ bà đi, vì bà là một nhà đại cách-mạng, đáp-đổ cái quyền đờn-ông trước-tiên hết thảy đó.

— V —

Cuộc hành-trình từ Saigon sang Vọng-Các

(Tiếp theo)

Khi chúng tôi từ giã ông Phya Aniruddh Deva, mà trở về chỗ ngủ của chúng tôi, thì ngài cho xe-hơi đưa chúng tôi về đến nơi, cùng nhau đàm luận, thì ai ai cũng ngợi khen cách lòng quảng đại của ngài, làm cho mọi người đều tosi-chi và cảm-động vô cùng.

Về đến nơi nhà hàng rồi tờ muốn đi dạo chơi chêu-thành, song thấy trời đã khuya rồi, nên mới ở nhà nghỉ đặng sáng thức sớm đặng đi xem phong cảnh nơi khác.

Sáng ra, tờ thức dậy rất sớm, vì tờ đã nhứt định đi ra ải Pak-Nam, nơi ấy tờ nghe nói nó mướn tượng nước ở Vũng-tàu (Cap St. Jacque) ở Saigon mình vậy. Nên tờ có hẹn hò cùng người bạn của tờ mướn tàu hơi đặng đi xem cho biết, khi tờ vừa thay đồ rồi thì người bạn của tờ đã đến nơi, cùng nhau đi ăn lót lòng rồi mới, thằng bước xuống mé sông, thì thấy không thiếu gì tàu hơi, hoặc là ghe, xuồng đủ thứ, các môn thuyền thì cũng tương tợ như bên mình, nhưng mà chỉ có nhiều kiểu, khác cái mũi ghe, cùng xuồng, hay đóng như mũi tàu ở bên mình vậy mà thôi, chớ không chi khác cho lắm.

Tờ cùng người bạn của tờ đi một đoạn lâu, thì ưng ý tới một chiếc tàu hơi nhỏ, người bạn của tôi nói rằng : tàu hơi nầy vốn của m t bạn quen một thiết với bạn tôi, nên bạn tôi lại mướn nói dặng đắc khách Saigon ra ải Pak-Nam xem phong cảnh, người chủ tàu vui lòng, hiến cho mượn đi chơi không tính tiền gì hết cả. Tờ nghe nói ông chủ tàu có cái tánh hảo-hiệp ấy, thật tờ cảm cảnh vô-hồi, song tiếc vì ông chủ tàu vì bận việc đi trong làng, không thì cũng đồng hành với chúng tôi thì chắc có lẽ càng vui hơn nữa. Song tờ tệ thật, người đi bảo tàm đến thế mà tờ lại có tánh bợ thờ, bị ham đi coi phong-cảnh, quên tất cả phận sự mình, nên quên hỏi thăm tên ông chủ tàu đặng mình đến lúc đi về thì gởi thơ cảm ơn người có lòng chiếu cố đến, thật là tệ lắm.

Khi đến bến tàu rồi có người coi máy chạy lên tiếp rước ăn cần, tờ cùng bạn của tờ lại tiệm mua một món đồ đem theo đề khi đói đặng dùng sợ khi có chuyện gì trở ngại về không kịp bữa cơm sớm mơi chăng.

Công cuộc hai tôi đã sắp đặt rồi mới xuống tàu, quảy máy chạy bình thường, không mau lắm, mà cũng không chậm lắm. vì anh coi máy cũng biết rằng : tờ đi xem phong-cảnh chớ chẳng phải gấp rúc gì mà đến ải Pak-Nam cho mau, nên người cho tàu chạy bình thường vậy thôi.

Thiệt là ngồi dưới tàu đom lên cái phong cảnh thành Vọng-Các coi càng đẹp lắm. Thành nầy mà thành lợi thì cũng nhờ con sông Ménam nầy (Chao-Phya). Thành Vọng-Các chia hai ra hỡi con sông nầy, nó đã dài mà thông thương ra tới ngoài biển, tiện bề cho tàu, bè, vỏ ra đi lắm.

Bắt đầu từ Vọng-Các thành sắp ra đến cửa ải Pak-Nam thì thấy con sông nầy chia ra nhiều kinh, nhiều rạch tách ra mà cũng nhờ mấy cái kinh và rạch đó mà nó làm cho con sông nầy có lợi biết sao kể xiết.

Từ trên cho một chút thì đến địa phận của nhà thủy-binh, nơi đây cũng sầm ghe, tàu thương khách đậu tại khoản bến nầy, còn tàu binh, tàu chiến, tàu lặn, tàu hơi vân vân... mỗi mỗi thuộc về nhà binh thì neo giữa giòng sông lắt cả, đâu đó đều có thứ tự hẳn hòi.

Còn ghe và tàu của thương-khách, muốn qua thì qua, muốn lại thì lại, không có cấm cản chi cả, chỉ có cấm là cấm không cho đậu lại tại nơi khoản đất nầy mà thôi.

Mà đầu cho chạy mướn có đi nữa thì không biết phải đi đâu bây giờ. Bên nầy nhờ nhiều kinh, nhiều rạch, có nhiều ngõ đi chơi nhã-thú lắm, tiện bề đi đường thủy, nên vì vậy người ta mới sắm tàu hơi cho mướn mà thủ lợi, đã nhiều vậy mà không phải ế đâu.

Những khách du-lịch muốn đi từ Vọng-Các thành ra đi Pak-Nam thì có hai ngõ đường rất tiện lợi, một là đường thủy, hai nữa là đường bộ, nhưng mà người du-lịch không muốn đi đường thủy, thì đi đường bộ, thì phải nói theo xe-lửa mà đi, chớ không có xe-hơi chạy từ thành Vọng-Các ra ải Pak-Nam, nhưng mà đường bộ không có chi nhã thú, không có nơi nào gọi thắng cảnh hết, đó là lời tôi nghe bạn tôi nói như thế vậy thôi, chớ tôi chưa đi đường bộ mà hiểu. Duy có con đường thủy là con đường tôi đương ngồi cảnh nầy giờ.

Xe-lửa chạy từ thành Vọng-Các ra đến ải Pak-Nam thìước độ chừng một giờ đồng hồ mà thôi, bề dài con đường nầy ước đặng chừng 20 ngàn thước, còn đường thủy thì đi cũng quanh co nhiều lối, nó cũng tương tợ như con sông Nhà-bè mà vô gần đến con sông Saigon mình vậy, đi tàu thì it nữa là ba giờ đồng hồ mới đến nơi.

Thành Vọng-Các hiện thời thì ở nhằm phía trên (cuối chỗ) vòng sông Ménam, nghĩa là ở phía trên đoi.

L. T.

(Còn tiếp).

GIA-QUYỀN NGƯỜI PHÁP
Ở TẠI SAIGON
chịu lãnh nuôi ăn và ở trẻ nhỏ annam cựa nhiều-tí đi học trường lớn.
Việc ăn ở sàng sóc kỹ-lưỡng lắm.
Xin hỏi bà : M. R. FESQUET.
61, rue Colombier, SAIGON,

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Kho Sách Xưa Quán Ven Đường, Chủ quán Huỳnh Chiếu Đẳng xin cảm tạ. Báo scan từ microfilm của Đại Học Cornell.

ĐOÀN-THIÊN TIỂU-THUYẾT

GẶP GỠ TÌNH CỜ

Người viết : **KIM-XUÂN.**

(Tiếp theo)

Dakao, le 1er Août 192..

« Anh kỷ yêu dấu !

« Em không ngờ đến cái ngày cùi « cũng của em lại gặp gỡ anh !...

« Anh kỷ ôi !

« Mấy lời tâm huyết của anh khuyên « giải em, vẫn còn vẳng vẳng bên tai « em hoài ! Em cũng muốn sống mà « coi đời, nhưng sống như em đây « chỉ choán đất đó thôi ! Chớ cái đời « của em có vui sướng chi mà sống ! « Hồng nhan bạc phận lắm anh ơi ! « Em sợ sống bao nhiêu là khổ bấy « nhiêu ! Em sợ khổ là khổ cho tinh « thần của em, chớ phần xác thịt, « trần ai em không quảng.

« Em ngán đời lắm anh ! Cái tuổi « xuân-xanh của em, là cái tuổi thắm « cái tuổi sầu... Em buồn lắm ! Nói « không hết lời được. Ngày mà anh « tiếp được bức thơ này là ngày ma « hồn em đã theo mây theo gió... « Vậy xin anh an tâm ở lại mạnh « giỏi và đừng có thương nhớ em « mà phế bỏ nghiệp vụ làm người... « Từ giã anh ! »

Người phụ anh !

Lê-thị HỒNG-HOA.

Hữu-Minh xem hết bức thơ, chàng thảo mồ-hôi, muốn xiểu, chàng thương-tâm hết sức. Phải chi chàng biết nàng Hồng-Hoa tự ái cách nào, tại đâu, đâu là chỗ hiểm nghèo đi nữa, chàng cũng liều thân mà cứu tử...

Lớ rồi, chàng tính phải về Cantho, tìm thấy thông Bảy mà cho thấy hay nông nỗi ấy và hỏi thăm cho hẳn duyên do làm sao mà nàng Hồng-Hoa bỏ nhà ra đi đến xứ người rồi tính đâm ngọc trầm châu như vậy... Té ra, phế đa đồi chữ, thầy Bảy cũng đã đồi đi làm việc ở tỉnh khác lâu rồi... Chàng lấy làm tiếc, là trong lúc chuyện trò vô ý quên hỏi coi nàng là con cưng ai ở Cái-vồn đặng chàng có tìm đến đó mà truy mạnh mối. Thôi rồi ! Từ đây hết hi vọng về việc ấy nữa rồi !...

Ba năm trời dằng dẳng, mà tin tức về cuộc đời của nàng Hồng-Hoa bặt bặt, chàng Hữu-Minh cũng vừa muốn quên đi !

Trong cái khoản thời gian ấy, chàng Hữu-Minh lại làm vào cái cảnh buồn khác, cũng trong cái tỏ giới ái-tình...

Số là từ khi chàng Hữu-Minh ngán bước quan trường, mà xin thôi giúp việc kho bạc Cần-thơ, thì chàng lại xin vào tỷ giáo huấn, được bổ đi dạy học tại trường Lương-Tâm thuộc tỉnh Bạch-giá. Chàng ở một mình tại trường với một tên bồi nhỏ, vì trường ngăn ra, phòng thầy giáo ở.

Gần đó, có một nàng con gái nặng tình với chàng lắm. Chàng là người có tánh hay đa cảm, lâm cái cảnh nầy mới biết xử trí làm sao ? Bỉnh sanh chàng không hề tham sắc phụ tài, mà cũng chẳng khinh bần trọng phú... Nhưng duyên trời chưa định, chàng vì tâm sự riêng, mà phải kiếm phương thế làm cho nàng ấy đừng có thêm thương chàng nữa.

Ngày kia, trong làng có đám tân-quan, thầy Trần-tử-Hải có rước về ít cô đờn ca giúp vui cho khách.

Hữu-Minh đối với Tử Hải, là anh em đồng thanh tương ứng, đồng khí tương cầu, thiệt là hữu chí hữu tâm, bao giờ cũng lấy nghĩa kim-lan mà đối đãi nhau một thiết lắm.

Hữu-Minh tánh tình điềm đạm, hòa buổn, ít ăn nói, ít chơi bời, ai cũng xăn lăn là chàng gắt hiểm và kiêu cách.

Nhưng ai có gần gũi chàng lâu rồi, thì mới biết tánh tình chàng chơn chánh thật thà và rộng rãi...

Còn Tử-Hải thì lại thiệt hiếp lanh lợi, hám chơi bời, nhiều người ngờ là chàng xảo lắm, nhưng xảo với ai kia, thì có lẽ, chớ đối với anh em, chàng vẫn giữ thái độ ôn hòa, niềm nở thật tình luôn luôn.

Ngoài ra, hai chàng lại có một cái ý kiến hiệp nhứt, ý kiến ấy là ý kiến lo đời và chán đời...

Hôm nay, nhơn cuộc vui nầy, mà Hữu-Minh lại để ý đến một cô trong mấy cô đờn ca nơi đó. Nên khi mãn tiệc rồi thì anh em bàn tính, bạn Tử-Hải cũng sẵn lòng giúp lời, cô ấy mới ưng an dạ theo Hữu-Minh mà về trường học.

Ai ngờ, ông tơ các cớ, bà nguyệt trò trêu, khiến duyên ấy ngỏ lại tình cờ mà tái ngộ...., thiệt là :

Rõ ràng bên cũ đò xưa,
Mà hai năm lẫy bây giờ là đây !...

Hữu-Minh còn ngờ chiêm bao, nào có biết vườn đào lạc lối. Nỗi mừng nỗi tủi, lỡ khóc lỡ cười, hàn huyên lắm tiếng ân cần, âu-yếm biết bao tình tự...

Hữu-Minh nói : « Nầy em ! Từ khi qua tiếp được bức thơ của em, qua thiệt có lòng lo cho thân phận của em lắm ! Qua không biết làm sao kiếm cho được em, đặng có can-gián em. Qua tưởng cái đời của em đã hết kể đi rồi ! Nào dè, phước đâu may mắn, em hồi còn ở chốn trần gian mà gặp gỡ qua đây, thiệt qua rất mừng... Hôm qua, qua thấy em, người giống người, qua đâu có ngờ là em, vì bây giờ qua xem vóc vạc của em khác xưa nhiều lắm. Chắc là trong ba năm lưu lạc, em đã từng phen cay đắng mặn nồng, nhơn buổi hội nầy xin em rán thiệt hết lại cho anh nghe đi em !

— Anh ôi ! Cang tràng một lẫm, bước gian truân em đã mang cái số « đào hoa », mà cái kiếp sống thừa nầy, em không đè còn vướng dây oan trái... Sau khi em từ giã anh tại bến xe, mà đi lên nhà một người bạn học, anh có cần dặn làm sao cũng xuống thăm anh, nhưng em chỉ hứa gượng kéo buồn lòng anh, chớ em đã chỉ quyết đem cái xác phàm trần trói nầy mà đổi lấy phần bổn thơ thôi đi rồi, nên còn để gặp mặt anh nữa thì càng thêm khổ cho anh mà cũng đau đớn cho em....

(Còn nữa)

Xin chỉ giùm làm nghĩa

Trong chừng 10 ngày rày, khi-không mà tôi phát ra một cái bịnh lạ, tôi đã có uống thuốc nhiều rồi mà không hết, nên nay tôi cầu xin trong hàng độc-giả chư tôn, nhứt là ông Ng.-v-Xứng, có biết thuốc chi chỉ giùm tôi, thì ân qui ông tôi chẳng dám quên.

Nguyện khi-không mà bai trừng-dật *(xin nói thiệt ra cho dễ phân biệt)* nhức-nhối đau đớn lắm mà không sưng, nó đau nhức là tự lối chích tối sắp dần đến khuya, trong khi đau nhức thì một trừng nó chạy lộn lên trên đâu mất, rờ không thấy, chỉ còn một mà thôi. Chừng sáng thì hết. Ấy là ban ngày không nhức không đau hễ tối thì lại sanh ra bịnh. Trong khi bịnh hành thì tôi chỉ có ngồi dựa ngửa một nơi mà chịu, thật nhức-nhối lại tức lắm. Xin qui ông ai biết thuốc chỉ giùm làm nghĩa.

Người cầu thuốc.

NGUYỄN-VĂN-LẮM,
Notable à Bà-quẹo.
(GIADINH).

Được thưởng bội tinh và huy-chương

Vừa rồi nhơn dịp xuân hỷ đảm ân tại Paû Khâm-sứ có ba ông Phán được thưởng danh sách như sau nầy :

Ông Nguyễn-Đạm thưởng Cao-miên bội-tinh.

Ông Ng.-xuân-Tiêu thưởng Long bội-tinh.

Ông Hồ-đắc-Định thưởng nhứt hạng Ngân-tiền.

Bổn quán có lời xin chúc ba ông được vinh thưởng.

Quan Đại-biểu Nam-Triều đi dự cuộc đấu xảo bên Pháp

Cuộc đấu xảo thuộc địa năm nay Nam Triều tu có cử một vị Đại-thần làm Đại-biểu cho Nam Triều là cụ lớn Hình-bộ Thượng-thơ Tôn-thất-Đàn đi dự cuộc đấu xảo ấy. Trong phái bộ ấy có ông Võ Vinh thơ ký phủ Khâm-sứ cũng đi sung chức thơ-ký của phái-bộ. Nghe rằng đến ngày 15 tháng 5 tây phái-bộ sẽ đáng trình.

TIN KINH-ĐÔ

Hội Trung-kỳ Cứu-tế lạc-thiện tại Huế

Lòng nhơn từ tuy là ở lòng ai cũng có sẵn đành, song muốn đem ra thi hành cho nghĩa lý được hoàn thiện thì thật là rất khó.

Hội Trung-kỳ Cứu-tế lạc-thiện ở Huế lập ra chưa được bao lâu mà đã làm được nhiều sự cứu-tế khá. Nào là cấp áo quần cho những người nghèo khổ ở các phòng chữa bịnh bổ thí tại nhà-thương, nào những lủ trẻ con mồ côi ở các nơi Giáo-Hội ở Huế, nào đó đâu cho những người sanh sản tại nhà bảo-sản ở Huế và phụ giúp cho sự điều trị và học thêm những sự điều trị cho những người tàn tật đến xin thuốc và trị bịnh tại nhà-thương Huế v. v.

Như vậy là cái tôn chỉ của Hội đã được thi hành hiệp với lòng lạc-thiện mà có lẽ cái chủ nghĩa ấy lần lần sẽ được bành trướng ra thêm lớn vậy.

Qui hóa thay cái lòng nhơn từ của Lưỡng Tôn-Cung, của Khâm-sứ quí phu-nhơn và của như qui Tây Nam phu-nhơn cùng các qui hội-viên đã đồng tâm hiệp lực mà lập ra hội ấy, thật là đáng bình hương đáng sùng bái vậy.

∴

Sự huyên-náo trong thành-phố

Đã lâu nay ở các xóm Bình khương đã toàn theo sự nghiêm-trang trong thành-phố mà được im lặng ấy là nhờ sự Cảnh-sát cấm không cho bọn gái thanh-lâu được tiếp khách ở trong những chiếc thuyền ở các bến và không được đi lia ra khỏi ngoài xóm Bình-khương.

Được im lặng it lâu nay lại thấy huyên náo rồi cái cuộc huyên náo nầy khi nào cũng làm ngăn trở và trở ngại cho sự thông thương lại vắng và cả sự yên tịnh của nhơn dân.

Vừa rồi một bọn gái thanh-lâu cùng 6, 7 chủ lính Tây nữa đêm xuống thuyền chèo ra giữa sông đốt pháo uống rượu và hát xướng mà đến 3 giờ sáng lại cùng nhau cải lẫy rầy-rà, trả tiền bạc lôi thôi đòi hỏi om sòm thiệt là quá ngán. Đã thế mà lại còn hành hung ẩu-đả làm rầm rĩ vang dậy gần xa. Còn như ở xóm Bình-khương thì các chủ lính Tây đêm nào cũng chè chén, khi vui, thì hát xướng, khi buồn thì giận nhau đánh nhau, canh nào cũng có, đêm nào cũng có những sự huyên-náo như vậy.

Hiện nay ở các tiệm bán rượu cấm bán cho các chủ lính Tây, vậy nên các chủ đi tìm thú vui những nơi nội cung xóm tối; sự ấy cũng là thường song chi mong sở Cảnh-sát lưu tâm xem xét cho sự chơi-bời có trật tự thì trong thành-phố mới giữ được sự nghiêm trang hằng ngày vậy.

∴

Rầu mọc trong thịt

Rầu rĩa, lông ngực hai cái ấy là một cái bịnh xấu trong xã-hội ta, vì cứ lời tục ngữ thì thường tin rằng người nào có hai thứ rầu và lông ấy là người xấu tướng có lòng hung bạo; vì vậy mà ai có tướng mạo ấy thường lấy làm hổ thẹn với người đời.

Vừa rồi tại làng Niêm-phò có một người dân-ông đau một bịnh rất lạ, hai bên má sưng lên hai cục thịt, ở ngực cũng giống ở má làm cho anh ta phải đau đớn lắm, càng ngày càng đau không thể chịu nổi nên phải đem đến nhà-thương.

Quan thầy thuốc đã khám nghiệm được bịnh ấy là vì rầu và lông mọc vào trong thịt, anh bịnh nhơn cũng thú nhận rằng vì anh ta cạo rầu đi rồi lấy mỏ con trăng mà bôi lâm cho rầu và lông ở má về ngực không mọc ra được nữa. Từ khi ấy thì tuy không mọc ra ngoài song càng ngày càng thấy cái má và cái ngực sưng lên và đau đớn lắm. Mỗi ngày mỗi thêm đau nên mới đem đến nhờ quan Lương-y chữa cho. Quan Lương-y đã dùng cách giải phẫu mà mổ lớp da ngoài ra thì bệ trong toàn cả rầu và lông mọc vào trong thịt mà nó gom lại thành từng hột tròn như hột đậu vậy, như thế cũng gọi là một sự kỳ lắm.

ĐỘC-TRÙNG SÁN-LÃI
Sán-lãi của quan lường-y
SOUNOURCAU bào chế
Dược-phòng Bác-sĩ Gallois
Paris

Viên Hàn-Văn con thứ ba Viên-thế-Khải chết ở Thiên-tân

Văn-học giới ở Thiên-tân và Bắc-bình định khai hội truy-điệu

Hàn-Văn tên là Khắc-Văn biệt hiệu là Bảo-tôn, con thứ ba Viên-thế-Khải, con cưng cha khác mẹ với Viên-khắc-Định. Hàn-Văn thọ hay chữ tốt, hát giỏi, thường đem việc Kiến văn đời Minh chạy trốn, soạn làm một vỏ-kịch thân hành ra đường diễn hồi ấy sau khi đã thỏa-thiệu các đế-chế Hồng-Hiến, người ta khen cho là có ngụ ý xa xôi.

Hàn-Văn tánh người hào phóng đương khi Viên-thế-Khải cầm quyền ở trong cung-cung cũng với các danh sĩ xướng họa, lấy thưởng hoa uống rượu làm vui, ngoài ra không nhận chức tước gì cả. Khi họ Viên xưng đế nghe Hàn-Văn khóng biển (lăng tinh xem bộ) sách « Tân-bình-bi-uyển » của Hàn-Văn soạn ra có thuốt chu ẩn năm Tân-Hợi đánh đổ nhà Mãn-thanh và họ Viên xưng đế, rất là tường tận, và đối với anh là Khắc-Định, có thiều cảm bất đồng.

Nghe người ta nói Khắc-Định đãi Hàn-Văn chẳng khác như Tào-Phi đãi Tào-tử-Kiến. Mà xem ý Hàn-Văn thật cũng không khác gì Tử-tư, Vương vậy.

Sau khi Hồng-Hiến thất bại, Hàn-Văn ẩn ở Thượng-hải, hào phóng văn như xưa, ngài cùng bọn văn-sĩ uống rượu làm thơ, thường có đăng trong các báo, gần đây sinh-hoạt khốn đốn, lại đeo thêm cái ghiền ẩ phù-dung, sau vừa uống thuốc vừa được ít lâu thì mất. Ôi ! Trong đám qui giới công-tử, Hàn Văn thế cũng là một kẻ văn-nhân phong nhã.

Dịp bất ngờ

Mới đặng tin M. François Sự mới mất bà hiền nội trợ, bởi vì đơn chiếc nên ông tính sang tiệm hột xoàn của ông là một cửa hàng thị-tứ nhứt ở Saigon; vậy lại tiệm hột xoàn của Annam mình là có một ở Saigon mà thôi, nên ai có chi tranh thương tưởng nên mau đến mà thương lượng, hoặc trả một số tiền mỗi còn bao nhiêu trả góp, ông Sự cũng chịu (sang lỗ vì muốn đi nghỉ).

Còn từ nay cho đến khi kiếm được người sang lại ai đến mua ông Sự bán rẻ lắm lỗ cũng bán, nên lẻ một dịp sắm đồ rẻ, mau mau.

Khăn đen Suối đờn

Tôi coòn đương làm những kiểu khăn đặt riêng tùy ý mỗi ông ; xin viết thơ nói rõ mấy lớp và lấy ni tôi sẽ làm y theo gởi lại, cách lãnh hóa giao ngân, sở phí tôi chịu.....

Bằng hạng nhứt 3$00
Nhiều gở hoặc cầm nhanng 2 50
Thứ thường ngoài chợ 1 20

Nguyễn-văn-Bớp
Kẻ nghiệp 2001 đèn
ner Lai Thiêu. *(gare) Bình-Nhâm*

POUR ETRE EPATANT PURE PURE
Le Vin Model de la Table
Exiger de son Fournisseur GAITE FRANCAISE
66, Fg Saint-Denis (10e Boulevard, Paris-10e
PURE PURE PURE
Le Vin Model de la Table
Exiger de son Fournisseur GAITE FRANCAISE
66, Fg Saint-Denis (10e Boulevard, Paris-10e
PURE PURE PURE
Le Vin Model de la Table
Exiger de son Fournisseur GAITE FRANCAISE
66, Fg Saint-Denis (10e Boulevard, Paris-10e

VỀ VIỆC TÀI CHÁNH

GIÁ BẠC

Ngày 28 Avril 1931;

	27-4	27-4
Nhà-nước.....	10F.00	10F.00
Ngân-hàng Đông-pháp...	9 85	9 85
Banque Franco-Chinoise.	9 85	9 85
Banque de Saigon.....	9 85	9 85
Pinanc, Fse, et C.....	9 85	9 85
Hongkong Shanghai B.C.	9 85	9 85
Chartered-Bank.....	9 84	9 86
Sté. Annamite du Crédit	9 85	9 85

∴

MỄ CỐC

Giá chỉ đến nhà-máy Cholon, bao lẫy (sáu giá lúa 68 kilos

Paddy pour riz de choix.....	2$60 à 2$65	
Paddy pour riz numéro 1....	2.45 à 2 55	
— 2....	2.30 à 2 40	
— 1 50/55 %. Jave.	2.10 à 2 20	
Paddy alimentaire.....	2 00 à 2 10	

Rượu DUBONNET
là rượu bổ và dưỡng lập sức lực lại
ĐẠI-LÝ ĐỘC-QUYỀN
Compagnie Optorg. — SAIGO

Institution HOÀNG-TY
80, Boulevard Kitchener (Cầu-ông-lãnh)
—:— SAIGON —:—

Trường dạy học-sanh đi thi cấp bằng « Tiểu-học », « Sơ-học », « Cao-đẳng-tiểu-học » (Diplôme) và Brevet élémentaire.

Trường thành lập đã lâu ; mỗi năm số thi-sanh ứng cử trong các hội thi đậu rất nhiều.

Ông bà muốn hỏi đều chi xin viết thơ cho Bổn-trường.

Công văn

Vì lời nghị quan Thống-đốc Nam-kỳ ngày 11 Mars 1931.

Định cho thêm những người kể tên sau nầy, một kỳ hai năm kỳ nầy là kỳ chót kể từ ngày mồng một tháng tư tây năm 1930, đặng mà làm cho thành thuộc những sở đất kể trong bằn sau đây và đã cho mấy người ấy khẩn tạm vì lời nghị ngày 27 Novembre 1917, 26 Mars và 10 Décembre 1925.

HẠT MYTHO

Làng Mỹ - phước - tây

TÊN NGƯỜI KHẨN	SỐ HIỆU		chỉ rõ những sở đất
	họa đồ	sở đất	SỐ MẪU SÀO
Hỏi trước kêu là làng Long-Phước (tờ độc chiếc)			
Nguyễn-văn-Đôi.....	5ème	3	13.00.00
Nguyễn-văn Nghị,.....	»	4	12.70.00
Nguyễn-văn-Hiền.....	»	18	10.00.00
id.	»	19	10.00.00
id.	»	20	10.00.00
id.	»	21	10.00.00
id.	»	22	10.00.00
Nguyễn-văn-Nam.....	»	23	50.00.00
id.	»	24	10.00.00
id.	»	25	10.00.00
id.	»	26	10.00.00
id.	»	27	10.00.00
			51.00.00
Hỏi trước kêu là làng Mỹ-hanh-Tây (tờ thứ nhứt)			
Trương-văn-Hoành	1re	24	15.20.00

CÔNG-VĂN

Vì lời nghị quan Thống-đốc Đông-pháp ngày 3 Mars 1931.

Định ghi vào bằn « Chánh-phủ cấp bằng dinh nghiệp kinh lý » trong Nam-kỳ người xin dự thi kể sau nầy :

TÊN NGƯỜI DỰ THI	SỐ ĐIỂM ĐÃ ĐẶNG LÀ
M. Phạm-văn-Vi.....	206 1/2

Số điểm buộc phải có : 200

Một bổn lời nghị nầy thì giao cho người ấy đặng giữ làm bằng cấp. Lời nghị nầy sẽ cáo bảo theo các điều-lệ định trong khoản thứ 5 lời nghị ngày 3 Octobre 1929.

SỮA NƯỚC TƯƠI **NESTLÉ**
HIỆU
con chim

chế tạo ở nước Thụy-Sĩ là nơi đất phì-nhiêu, rất trong sạch, rất bổ dưỡng, dễ tiêu-hóa, lúc nào dùng cũng tốt. Thứ sữa này quả nhiên là đã có tiếng khắp thế giới.

KHI LÀM VIỆC HÚT ĐIẾU THUỐC LÁ

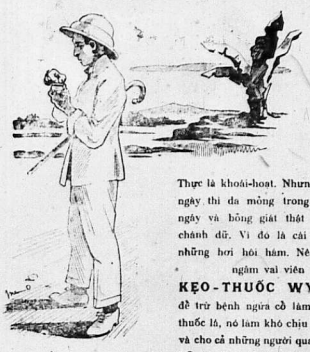

Thực là khoái-hoạt. Nhưng hút lâu ngày thì da mỏng trong ở ngửa ngày và bỏng giát thật nên phải chánh dữ. Vì đó là cái cưa đón những hơi hôi hám. Nên thường ngậm vài viên

KẸO-THUỐC WYBERT

để trừ bịnh ngứa cổ làm mất hơi thuốc lá, nó làm khó chịu cho mình và cho cả những người quanh mình. Hễ có kẹo thuốc WYBERT thì mình lại càng thích hút thuốc thêm.

Wybert

KẸO-THUỐC WYBERT
bán tại các hàng bào chế tây,
mỗi hộp có hơn 300 viên.

VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG
Công-ty hữu hạng vốn 250 ngàn đồng
54 & 56, đường Pellerin, SAIGON
Agent de Vientiane
Dây thép nói số 746 Tên dây-thép: CHANTANA

— Nhận lãnh tiền gởi không hạng-kỳ hầu là « Comptes Courants de chèques » bằng bạc Đông-Pháp hay là tiền quan Langsa, sanh lời 4 phần trăm (4%) mỗi năm.
— Nhận lãnh tiền gởi có sổ « TIẾT-KIỆM » bằng bạc Đông-Pháp hay là tiền quan Langsa, sanh lời đồng 5 phần trăm (5%) mỗi năm. Sổ này để cho người tiện tặng. Rút ra khỏi phải cho hay trước và chờ đợi lâu. Gởi vô bao nhiêu cũng nhận.
— Nhận lãnh tiền gởi có hạng-kỳ hầu là « Depôts Fixes » cho lời 6 phần trăm (6%) mỗi năm, nếu gởi một năm trọn. Khi hữu-sự xin rút ra trước hạng-kỳ cũng đặng, nhưng mà tiền lời lãnh 4 phần trăm (4%) mỗi năm, cũng như bạc gởi không hạng-kỳ vậy, tính từ ngày gởi cho tới bữa rút ra.
— Mua bán ngân-phiếu (chèques) và lãnh gởi tiền qua Đại-Pháp theo thư hay là bằng dây-thep.
— Lãnh trả bạc thắng cho học-sanh Annam đương du-học bên Tây.
— Cho vay đặng giúp học-sinh muốn đi học thêm bên Pháp hay là Nouvelle-Calédonie theo thể-thức cho vay, xin qui Đồng bào đến thương nghị với Việt-Nam Ngân-Hàng.
— Cho vay có người đứng bảo lãnh chắc chắn và có đủ bảo-chứng hiệp tại đó.
— Cho vay ở ngoại-quốc về hàng-hóa nhập cảng.
Công-ty VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG sẵn lòng mà chỉ cho qui đồng-bào biết rõ về công việc Nhà hàng hay là bán buôn.
HUỲNH-ĐÌNH KHIÊM, *Danh-dự Hội-trưởng.*
TRẦN-TRỊNH-TRẠCH O. ✱ *Phó Danh-dự Hội-trưởng.*
TRƯƠNG-TẤN-VỊ ✱ *Chánh Hội-trưởng, Đốc Trị-sự.*
NGUYỄN-TẤN-VĂN, *Quản-lý Hành-sự.*
NGUYỄN-HỮU-ĐỘ, Docteur TRẦN-NHỰT-LAN, NGUYỄN-ĐỨC-NHUẬN, NGUYỄN-VĂN-TRUNG, NGÔ-TRUNG-TỊNH và VÕ-HÀ-TRỊ: *Quản-lý.*
Phán-định Thương-sự: P. LÊ-VĂN-GÔNG

GÂY MÔN
Thuốc SIROP de DESCHIENS có huyết bổ
Làm cho dung hòa máu mạn, lấy là một vị thuốc của cây bông gỵ trứ bịnh.
Thuốc này hiệu hay thiệt sẽ tỏ rõ với các thứ thuốc ra cách xác - Các nhà thương tại Thành Paris đều dùng nó.

Enterobyl
ĂNG-TÊ-RÔ-BI-LỜ
THUỐC CHỮA LÁ GAN

Mỗi sáng uống 2 thìa nhỏ (thìa uống cà-phê) thuốc hột nhỏ pha vào nước lã.	Thiếu chất ở lá gan - - - - -
	Bệnh táo kết — Bệnh gầy mòn
	Bệnh ngoài da - - - - - - - -
	Bệnh ở các xứ nóng - - - - -

E. DEHAUSSY, *là quan đốc-tờ khoa tối-tị. Cô nhân khoa cách-trí. Nguyên làm đầu coi các công-việc thực hành ở đại-học môn thuốc*, số 66, Rue Nationale, LILLE (France)
BÁN TẠI KHẮP CÁC HÀNG BÀO CHẾ TÂY
Saigon: Pharmacies NUS, SOLIRÈNE, BARBEROUSSE, SARREAU, FRANCO-ANNAMITE.

LỞ NGỨA
SÂU CHÂN
Hắc lào, ngứa ngáy bỏng dạ
và tất cả các bệnh ngoài da muốn chữa khỏi tức khắc thì nên hỏi
POMMADE
FLORENTINE
Nên thử ngay, sẽ thấy công hiệu phi-thường
Có hàng vạn người viết thơ mình tạ lời...
G. ROCHER Bào-chế chuyên-môn 21, r. de Grenelle PARIS
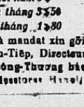
Bán ở các hiệu thuốc ở toàn cầu

BÀY CẦN THẬN

Bé có đồ chi bày ra mà coi bộ thiên-hạ thích dùng thì liền có đồ giả mạo. Cho nên khi nghe qui-bị có mua **Quintonine** *thì phải xét cho được hiệu thiệt đừng thèm, đồ giả mạo.*

Vị **Quintonine** *thầy pha chất các Quinquina. Bóc một chai* **Quintonine** *rong một lít rượu chát thì đã thành một thứ rượu bổ số hạng khai vị thì không có thứ rượu nào sánh kịp.*

Giá mỗi chai..... 0$60

Có trữ bán tại Pharmacie 3, blvd. Saigon.

BAUME BENGUE
Guérison Radicale de
GOUTTE-RHUMATISMES
NÉVRALGIES

N. C. T. B.

Hỡi đồng bào! Anh em chị em Trung-kỳ Nam-kỳ Lục Tỉnh: Xin đọc báo « Nông-công-Thương », là một tờ báo văn chương hay, tiểu thuyết khá, nghị luận đúng mực, có giá trị ở Bắc-kỳ đương hăng hái làm việc dân việc nước. Mỗi năm 6 $

Sáu tháng 3$50
Ba tháng 1$80

Thơ tín và mandat xin gởi cho M. Nguyễn-đình-Tiếp, Directeur-Gérant du « Nông-công-Thương » báo quán: 20, 20 bis Rue des Cuirs Hanoi

Cuộc xổ số giúp nhà thương nuôi bịnh cùi ở Qui-hòa

Xin cho đồng-bào hay rằng: Hiện nay cuộc xổ số giúp nhà thương nuôi bịnh cùi ở Qui-Hòa đã mở ra rồi. Có đề bán khắp nơi, giá mỗi số một đồng bạc (1 $ 00), những số trúng chia ra như vầy:

1 số độc-đắc trúng.	10.000 $
2 số trúng mỗi số..	2.000
12 số trúng mỗi số..	500
50 số trúng mỗi số..	100
100 số trúng mỗi số..	50

Ngày xổ nhứt định bữa 1er JUILLET 1931. Vì có nghị định của quan Thống-đốc Nam-kỳ khi ban pháp mở cuộc xổ số, không cho dời ngày xổ lại ngày nào khác.

HOTEL
TAM-KY KHACH-LAU
HUYNH-HUE-KY (Propriétaire)
Nº 9 à 29 Boulevard Galliéni Téléphone nº 778
Annexes Rues Bourdais et Grimaud

Muốn chữa khỏi bệnh
Sốt-rét-cách-nhật và bệnh
SỐT-RÉT-NGÃ-NƯỚC
nên uống thuốc
QUINOFORME
Thuốc-bổng, Thuốc-viên và Thuốc-bánh
Chất hóa học độc-nhất dùng ở trong các thuốc-dịu Đại-pháp.
Gởi bán ở các hàng thuốc tây.
Laboratoire LACROIX, 57, Rue Pujol, PARIS

BỆNH GIANG-MAI
Muốn chữa trọn khỏi nên dùng thuốc viên
COMPRIMÉS PEYRARD
Bán Khắp các hiệu thuốc
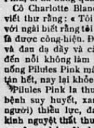
Xưởng chế-tạo
SPÉCIALITÉS PEYRARD d'ALGER
66, rue de Grenelle, PARIS

Indochine Films & Cinémas
DÉPARTEMENT RADIO
APPAREILS RÉCEPTEURS
à 8 et 4 LAMPES
type colonial Indochine
MARQUE S. F. E. R.
LAMPES des marques
RADIOTECHNIQUE
RECO VALVE
PHILIPS
MÉTAL
ACCUS DININ
Piles sèches EVEREADY & WONDER
Piles FERRY & WILLEF
Haut-parleurs RADIOLA VOX & PHILIPS
Atelier d'entretien et de Réparations dirigé par un technicien spécialiste
Magasin d'Exposition et d'Audition
106, Boulevard Charner
Saigon

DẦU CA THU

Dầu cá thu là một vị thuốc trong khoa chế thuốc của nước Pháp thường dùng hơn hết

Vì dầu ấy dùng để chữa những con nít biếng ăn, ỏe ọt, và hư phổi, song phải có dầu thiệt tinh khiết và thiệt tốt mới có công hiệu.

Nhà thuốc Đầu Trâu bán ròng thứ dầu nguyên của hãng đánh cá ở phía bắc nước Pháp ép ra nên khỏi sợ pha và xấu.

Mỗi lít.....	3$00
Nửa lít.....	1.80
Phần tư lít.....	0.90

Càng có thứ dầu có hườn

Giá mỗi ve..... 1$20

GRANDE PHARMACIE DE FRANCE
84-90, đường d'Ormay — SAIGON.

VICHYLAX

Thường thường bởi cớ nầy cớ khác nên đi sông không được, thì trong mình người thấy khó chịu, có khi đau bụng, nhức đầu, nổi mục trên mặt là vì những đồ dơ đóng khối trong bụng rồi thành men.

Bởi vậy xổ ngay thì hết. Muốn xổ dễ và sạch thì phải uống thuốc xổ bằng nước là thứ VICHYLAX vì nó xổ kỹ và đuổi hết những đồ độc trong mình ra.

Annam ưa VICHYLAX hơn hết vì uống nó cũng như uống rượu li-mô-nát và đã khát. Uống nó không ai nghĩ là uống thuốc vì nó cũng có hơi như là li-mô-nát. Các ngài hãy xổ bằng VICHYLAX thử coi.

Mỗi ve..... 0$50

Con nít cho uống phân tư ve.

GRANDE PHARMACIE DE FRANCE.
84-90, đường d'Ormay — SAIGON.

Dịp may ít có

Một cái xe hơi hiệu BERLIET còn mới tinh-hảo, máy móc còn chắc-chắn vẹn-toàn và chạy êm ái lắm.

Mà nay nhơn vì có việc sắp phải đi xa, nên tính bán lại cho ai đương cần dùng cho có.

Vậy thì sẵn cái dịp may nầy, tìm đâu cho nhọc, cứ đến do nơi nhà in Union của ông Nguyễn-văn-Của ở đường Lucien Mossard, số 13 (Saigon) mà thương nghị thì rẻ.

Bệnh đến sống sộc

Bệnh đi nhanh lắm, nếu ta chễ nãi, không chịu coi sóc đến thân thể thì khác nào như ta đi đón bệnh về. Thực vậy bịnh lớn là tích những bịnh nhỏ, những chứng khó chịu tầm thường. Nếu lúc ấy dùng ngay thứ thuốc ai nấy đã biết tiếng như thuốc Pilules Pink, thì trách khỏi được các bịnh nặng.

Lâm sao cho mấu thay đổi luôn và bao giờ cũng sung túc, bổ cho tinh thần, làm cho tiêu-hóa được đều hòa, bổ cho toàn thể, đó là các đặc tính của thuốc Pilules Pink, ai đã dùng qua cũng phải phục.

Cô Charlotte Blanchard ở Marmande có viết thư rằng: « Tôi viết thơ nầy để thưa với ngài biết rằng tôi dùng Pilules Pink thực là được công-hiệu. Đã lâu nay tôi nhức đầu và đau du dầy và càng ngày, càng yếu đi đến nỗi không làm gì được nữa. Tôi chỉ uống Pilules Pink mà các chứng bịnh tiêu tận hết, nay lại khỏe mạnh như thường. »

Pilules Pink là thuốc thần hiệu để chữa bịnh suy huyết, xanh xao, suy nhược (bảo người) thiếu lực, đau dạ dầy, nhức đầu, kinh nguyệt thất thường, các bịnh của trẻ con đang nhớn, đàn bà đứng tuổi và bịnh bịch.

Bán khắp các hiệu thuốc.

Elixir tonique ANTIGLAIREUX du Dr GUILLIÉ

Là thuốc bổ mỹ-tửu đã nổi tiếng từ một trăm năm nay (từ năm 1812) để trị các bịnh do

Một uế và Bớm dái

sinh ra, nghĩa là

các bịnh ở Gan, ở Dạ giày (bao tử) ở ruột, ở tim, các bịnh đọng huyết, bịnh ngã nước, Tê-thấp.

Phải nhận kỹ tên hiệu
G. ROCHER, Bào-chế chuyên-môn
PARIS, 32, Rue de Grenelle
Mà ở các hiệu thuốc

Feuilleton n° 35

HIỆP NGHĨA TIỂU-THUYẾT

俠義小說

Tục Tiêu Ngũ-Nghĩa

續小五義

HỒI THỨ HAI MƯƠI BỐN

Quan tra Diêu-chanh chỉ đường sá lhạ-phương Vương-Trực lậu tộc tình

(*Tiếp theo*)

Vương-Trực nói : « Có hay không thì tôi không dám chắc, vậy để tôi đi coi, rồi tôi sẽ trở về mà báo hầm cho lão-gia hay. » Nói chưa dứt lời thì đã quay đầu mà chạy liền.

Tương-Bình liền kêu lại mà nói rằng : « Khoan đã, người hãy đứng lại đó, trong thì người muốn chạy đi thông tin cho thằng bợm ấy hay đặng mà đầu ẩn cho nó, vì nó đã cho người mấy lượng bạc đó phải không ? Đưa nào đó bảy ? Bảy trói nó lại đó cho ta, và phải coi chừng, đừng để cho nó thoát ra mà trốn được đa. »

Tương-Bình liền dạy lại nói với hai anh em họ Bình rằng : « Hai anh em hãy đi trước vào núi mà dẹp thâm những việc thiệt hư coi ra thể nào ? »

Hai anh em họ Bình nghe nói thì giựt mình, bèn thưa rằng : « Tôi đã có nói cho Đại-nhân biết rằng thằng ấy vỏ-nghệ cao cường, sánh với anh em tôi đây thì nó giỏi hơn thập bội ; đã vậy mà nó lại còn một cây bầu-kiếm thiệt là lợi hại vô cùng ; huống chi nó là một đứa cực kỳ thông minh, thuốn như rùi mà bị nó biết rõ cơ quan, thì hai anh em tôi ắt sẽ bị nó giết, chớ chẳng còn nghĩ ngợi gì nữa. Nhưng mà, anh em tôi đâu cho có chết cũng chẳng tiếc gì, chỉ e hư việc của đại-nhân đó mà thôi. »

Tương-Bình nói : « Không hề chi, hai anh em hãy đứng xít lại đây cho ta nói nhỏ cho mà nghe. »

BỐI THỨ HAI MƯƠI LĂM

Hình-như Long hư một con mắt, Hình-như-Hổ đứt bốn ngón tay

Tương-Bình nói nhỏ với hai anh em họ Bình, dặng đó phải làm..... như vậy..... như vậy..... Hai anh em họ Bình nhằng một nhiều mày mà nói rằng : « Thoản như nó không tin, không nghe theo lời ấy thì mới liệu làm sao ? »

Tương-Bình nói : « Nếu nó không nghe thì lại phải nói..... như vậy..... như vậy ; chớ có khó gì. »

Chừng ấy hai anh em họ Bình mới gật đầu và nói rằng : « Hữu lý, hữu lý, như vậy mới được cho. » Rồi đó hai anh em bèn lấy bình-khí ra, và mặc áo anh-hùng vào, rồi từ giã đi liền.

Hai anh em họ Bình đi rồi, Trần-Chiêu bèn nói với Tương-Bình rằng : « Này Tứ-Ca hai anh em họ Bình về nghề không được mấy giỏi, nếu anh ba tới, tôi e hư việc. »

Tương-Bình nói ; « Chúng ta cứ phải đi theo, đặng có tiếp ứng mà chớ. »

Hai người còn đương bàn tính với nhau, bỗng thấy quan Tổng-Trấn ở ngoài bước vào, lại có dắc theo hai người hình dung khôi vĩ, nói nịch bần bỏ. Mấy anh em liền vội vả đứng dậy nghinh tiếp quan Tổng-Trấn. Tương-Bình lại giới thiệu họn Trương-Long, Triệu-Hổ và Phùng-Huyên cho quan Tổng-Trấn biết. Quan Tổng-Trấn cũng giới-thiệu hai người của mình dắc theo đó cho ai nấy biết.

Nguyên hai người ấy một người làm chức Đề-tỵ, một người làm chức Thổ-Bị ; một người tên là Trương-Giáp, một người tên là Hà-Huy. Quan Tổng-Trấn lại nói với Tương, Triển rằng : « Hai trăm binh-tinh, đều phần ra đi rải rát cũng nội lối nẩy mà chờ hiệu lịnh vậy. »

Triển-Chiêu nói : « Vậy thì bây giờ chúng ta cũng chẳng nên lựa gì cho nữa hết, phải đi cho gấp gấp đặng tiếp ứng anh em họ Bình mới được. »

Phùng-Huyên nói : « Vậy để tôi đi liền bây giờ mà làm đạo binh tiếp ứng thứ hai cho. »

Triệu-Hổ với Trương-Long cũng nói « Còn anh em tôi đây để làm đạo tiếp ứng thứ ba. »

Tương-Bình và Triển-Chiêu cũng nói : « Được lắm, vậy hai anh em tôi đây đi đạo thứ tư, còn Tổng-Trấn đại-nhân thì dẫn lãnh Trương-Giáo với Hà-Huy đốc suất hai trăm binh đinh để làm đạo thứ năm. »

Tương-Bình lại dặng hết thảy rằng : « Tôi còn có một chước nẩy nữa, là xin anh em ai nấy, hễ đến lúc xáp trận mà đánh với nó, thì ai ai cũng phải nói rập một tiếng rằng : có thiên-binh thiên-tướng hơn mấy trăm vạn người, kẻo tới rầu rầu đã vậy chặc trước cửa đứa yếu phạm nẩy rồi.

(*Mai tiếp*).

Thuốc giặt hiệu

NITIDOL GONIN

Thường khi giặt quần áo nếu thì hay bị cháy.

Thuốc giặt hiệu NITIDOL dùng không với nước nóng thì không khi nào làm cho quần áo cháy dặng ; và lại thuốc ấy không có chất vôi và chưa nên rỏ hại.

Giặt quần áo bằng xà-bong thì phải chà, mau mệt ; còn giặt bằng thuốc NITIDOL, thì khỏi phải chà mà còn sạch hơn chà nữa.

Có khi nào mấy ngài phải đặt tay vào trong máy xe hơi của mấy ngài không ? Chắc có. Nếu vậy thì tay mấy ngài sẽ đen và dơ bẩn. — Hãy lấy NITIDOL mà rửa, đã mau sạch hơn xà-bong mà lại trắng.

Thuốc NITIDOL không những là chỉ để giặt quần áo và để tắm rửa mà thôi, để rửa chén dĩa, muỗng nĩa, nồi chảo, những đồ hằng đồng, bằng cẩm thạch, thùng tắm, vải lãng ; gạch bông, bàn ghế và ván lầu nữa. Các ngài hãy dùng thử thuốc giặt NITIDOL có phải là danh hiệu lưu truyền không ? Mỗi hộp có bao theo một bổn chỉ cách dùng.

GRANDE PHARMACIE DE FRANCE.
84-90, đường d'Ormay — SAIGON

AGENCE IMMOBILIÈRE LE L'INDOCHINE
18, Rue Colombert
SAIGON -:-
Téléphone : 1066
CODE LUGAGNE INTERNATIONAL
A. I. D. L. I.

NHÀ CẦN. — Nhà cửa, vườn tược, ruộng nương, đất cát, nhà, vườn, phố, hãng buôn — Cho mướn nhà vườn, nhà ở phố, giá để hạn tại Saigon, Dalat, Cap Saint-Jacques v. v.... Cho vay cách giản tiện có thế chưn. — Lãnh cai quản huê lợi. — Lãnh cai quản nhà cửa. — Lãnh cai quản vườn tược. — Lãnh kiểm sát vườn tược. — Đòi chác và giao thông.

Xin hãy do nơi bổ DE LA SOUCHÈRE.

Lời rao vặt

MUỐN BÁN

Một cái nhà mát cất trên chỗ cao ráo mát mẻ, có 6 phòng, 3 phòng rửa mặt, nhà để xe, có vườn tược — Châu vi được 750 thước vuông — Còn chắc tốt — Muốn bán giá rẻ vừa phải.

Hỏi tại M. H. Day.
48 rue Lagrandière. — SAIGON.

ĐÔNG-PHÁP NGÂN-HÀNG

ĐẶC QUYỀN IN GIẤY BẠC — LẬP RA TỪ NĂM 1875

Hội nặc danh vốn được.....	72.000.000 quan
Vốn kêu thêm.....	48.000.000 —
36 tiền đồng tất và dự trữ.....	101.000.000 =

Administrateur-Directeur
M. René Thion de la Chaume

Hàng chánh tại PARIS (VIII•)

đường Bd Haussmann số 96

Những hàng ngành và Đại-biểu :

TRUNG-HUÊ	ĐÔNG-PHÁP	NGOẠI-QUỐC
CANTON	SAIGON	BANGKOK
PORT-BAYARD	BATTAMBANG	DJIBOUTI
HANKEOU	CANTHO	NOUMÉA
HONG-KONG	HAIPHONG	PAPEE E
MONGTZE	HANOI	PONDICHÉRY
EKIN	THANH HOA	SINGAPORE
SHANGHAI	HUÉ	
TIENSIN	NAM-ĐỊNH	
UNMANPOU	PNOMPENH	
	QUI-NHƠN	
	TOURANE	
	VINH	

THÔNG TIN MỖI NƠI

Đông-Pháp ngân-hàng được đặc-quyền in và phát ra thông dụng bạc giấy nội cõi Đông Pháp và các thuộc địa Pháp ở bên Ấn-độ, tại xứ Côte des Somalis và xứ Océanie.

Dây thép đánh tắt :
INDOCHINE

Siro Iodotanniq e Simble và Siro Iodotannique Phosphate

Thường có những đứa nhỏ hoặc yếu, uống dầu cá không lặng, hay uống đặng mà không tiêu, thì người ta cho nó uống SIROP IOTANNIQUE simple hay SIROP IODOTANNIQUE composé để thế cho dầu cá cũng tốt vậy.

Hai thứ thuốc nẩy hằng chúng tôi chế bằng thứ thuốc nào hạng của nhà Bảo-chế đại danh bên PARIS gởi qua.

Một lít.....	2$80
Nửa lít.....	1.50
Phần tư lít.....	0.90

GRANDE PHARMACIE DE FRANCE.
84-90, đường d'Ormay — SAIGON.

DIRECTEUR
LƯƠNG-VĂN-HẬU
Diplômé de l'Ecole Supérieure de Commerce

Ecole pratique de Commerce

(Trường thương-mãi thiết-hành)

7, Rue René Méraud -:- Saigon-Tândịnh

Tôn chỉ bổn-trường là rèn tập học-sanh thanh-niên nam thanh-tú) hầu ra giúp cuộc thương-mãi Việt Nam mau thanh vượng. Bổn-trường gia tâm dạy dỗ là cốt ý lấy danh dự cho nhà-trường. Bởi vậy mấy vị giáo-sư của bổn-trường đều là khoa mục xuất thân, thiệu nghệ, đã biết học thuyết (la théorie) lại có thiệt hành (la pratique) đủ tư cách dạy dỗ mau tấn tới.

Các khoa học nơi bổn-trường

Cours de Comptabilité Commerciale Commerce appliqué	*Professeur* : Un diplômé de l'Ecole Supérieure de Commerce, Caissier Comptable d'une Sté Commerciale, Ancien Professeur de Comptabilité.
Cours de Banque	*Professeur* : Un diplômé de l'Ecole Supérieure de Commerce, Chef Service de Comptabilité de Banque.
Cours de Français	*Professeur* : Un diplômé de l'Ecole Supérieure de Pédagogie - Ancien Professeur d'Ecole Normale des Instituteurs.
Cours de sténographie (méthode Aimé Paris) Cours d'Anglais	*Professeur* : Un diplômé de l'Ecole Supérieure de Commerce, Chef Bureau de Service Expédition d'une Sté Anonyme.

Dactylographie — *Correspondance Commerciale*

Arithmétique et Algèbre Commerciales, vân vân... Mỗi môn đều có Giáo sư chuyên môn lo dạy.

N. B. — Mỗi khoa học, một tháng 2$ 50 — Tiền ăn ở tại trường, một tháng 12$ 00

KỶ NIỆM THẬP CHU-NIÊN

BỔN TIỆM MỚI QUA NHIỀU THỨ MÁY CHỤP HÌNH

BOX-CAMERAS tối-tân

ĐỦ CÁC MÀU, RẤT LỊCH SỰ

Ai chụp hình cũng đặng, chụp thử không ăn tiền

6 × 9			6 × 11	
12$00	13$00	15$00	18$00	17$00

Pellicules Gévaert Thứ mới chế để dùng riêng cho xứ nóng.

HÌNH BỌI LỚN, GIÁ NỬA TIỀN

	30/40	50/60	60/100
Màu nâu không phai....	5$00	7$00	15$00
Thêm màu đa người....	2.00	3.00	5.00

Bánh dạy chụp hình tác-giả : VÕ-HỮU-CÔN

Xin đừng nhìn chiếu cố.

KHÁNH-KÝ. — Photo
55 Boulevard Bonard — Saigon.

THUỐC BÁNH
SIGMARGYL
ĐIỀU-TRỊ THEO PHƯƠNG-PHÁP HÓA-HỌC BỞI CHUYÊN
BỆNH GIANG MAI BẰNG PHƯƠNG-PHÁP TÂN-THỜI
THẦY DƯỢC THUỐC TIÊM
Chế tại tại LABORATOIRE CHIMIOTHÉRAPIQUE
Rue J. Pince au Théâtre-Français, PARIS

IMPRIMERIE DU LỤC-TỈNH TÂN-VĂN
Directeur-Propriétaire : NGUYỄN-VĂN-THIẾT.
42, Rue Amiral Mouchez. — SAIGON

Tirage 2902 exemplaires
le 28 Avril 1931

TIRAGE 2.900 EXEMPLAIRES
Le Gérant : TÂM-VĂN-MỘC

Feuilleton n° 240

VÕ-HIỆP TRƯỜNG-THIÊN
TI..U-THUY..T

NGA-MY KIẾM-HIỆP

HỒI THỨ BA MƯƠI BẢY

Tiệt tham đàm thấy gái phải lòng — Kẻ bí mật thả mồi câu cá.

(Tiếp theo)

Dương-giác-Phong gặc đầu rằng: hai nàng kia nhan sắc khác thường, bọn nhi-nữ lại sành kịp, Thất huynh muốn hai nàng làm thê-thiếp, để tôi làm mai mối giùm cho. Hoác-Thất nghe nói mỉm cười, chẳng trả lời sao hết. Dương-giác-Phong hữu ý nhảy dậy, chạy tới nắm tay Thi-điện-Anh mà nói nhỏ rằng: Nầy anh.... anh bước tới chỗ nầy, dặng tôi nói chuyện một chút. Giác-Phong bèn dắc tay Thi-điện-Anh tới một căn phòng kín đáo, cởi vỗ bên vai Điện-Anh mà cười rằng: Tôi lầm... tôi lầm... hèn vậu của anh tới rồi, bởi bọn nhi-nữ tới đây cũng nhiều, Thất-huynh tôi chẳng ưng ý một người nào hết, nay Thất-huynh tôi thấy hai vị Linh-muội ưng ý, muốn dùng làm thê-thiếp trong nhà, nếu anh bằng lòng gả hai vị Linh-muội cho Thất-huynh của tôi, thời anh phát tài nhiều lắm, vả Thất-huynh tôi có thế lực thiệt lớn, anh cũng được tiền cử làm quan nữa mà, bây nhiêu lời bàn luận với anh, tự ý anh giải quyết. Thi-điện-Anh mừng thầm trong dạ, biết Hoác-Thất trúng kế của mình rồi, thế mà Điện-Anh giả bộ ngập ngừng, bèn phân lại với Dương-giác-Phong mà nói: Khiếu-sơn thương tưởng hai Tiểu-muội của tôi, ấy là gia phước tôi nhiều lắm, bỉ sư nếu mấy khi gặp gỡ, lẽ nào tôi chẳng bằng lòng, nhưng có một điều nầy, tôi không giải quyết một mình được, vì hai Tiểu-muội tôi đã khôn lớn, tự ý nó kiêm chỗ gieo cầu, tuy tôi là Huynh-trưởng mặc dầu, tự chủ việc nầy không đặng, tôi sẽ đem hai Tiểu muội về chỗ trú ngụ, để bàn giải hơn thiệt với chúng nó một lời, thế nào chúng nó cũng phải nghe, không lẽ từ chối về việc may mắn ấy. Dương-giác-Phong hỏi: anh và hai Linh-muội trú ngụ chỗ nào? Thi-điện-Anh đáp: anh em tôi trú tại Ngọc-chẩn-quán, cách Châu-thành chỉ một đỗi đường, Dương-tiên-sanh rành việc tới chơi, anh em tôi lấy làm hân hạnh. Dương-giác-Phong gặc đầu rằng: Phải.... phải... hôm nay tới tới hội diện, đặng biết tin tức mỹ sư thế nào. Thi-điện-Anh khấp khởi mừng thầm, cứ vòng tay dạ dạ. Điện-Anh bèn tới bên Hoác-Thất cáo thôi, đem Trung-Khiêm và Trung-Phụng ra về, Dương-giác-Phong tiện đường ra trước cửa thành, cứ căn dặn Điện-Anh về việc mai mối ấy.

Khi đó Thi-điện-Anh và hai nàng (Khiêm Phụng) trở về Ngọc-chẩn quán, thuật chuyện lại với Lăng-phong-sư, Lăng-phong-sư và Điện-Anh thương nghị kế nầy, định ngày rằm tháng giêng hành sự, vì năm nay gần hết tháng chạp, đến tháng giêng năm sau chẳng có bao lâu, hai người thương nghị vừa xong, xem ra mặt trời đã lặn, bỗng thấy Tiểu-sư-cô chạy tới cửa phòng báo tin, nói Dương-tiên-sanh tới yết kiến chư-vị khách-nhơn, Thi-điện-Anh biết Dương-giác-Phong đã tới đó rồi, lật đật biểu Lăng-phong-sư lánh mặt. Thi-điện-Anh chạy ra cửa tiếp rước, thỉnh Dương-giác-Phong vào khách-phòng ngồi. Dương-giác-Phong mới ngồi xuống ghế liền hỏi: Hiền-huynh... tôi căn dặn mấy lời hồi sớm, Hiền-huynh thương nghị xong chưa? Thi-điện-Anh trả cười đáp: Tôi thương nghị với hai Tiểu-muội của tôi hồi nầy, trẻ nó cứ ngó mặt nhau cười, hỏi con gái có tánh hổ ngươi, chẳng nói sao hết thảy, song tôi xem tình ý của trẻ nó, cũng muốn kết nghĩa với Khiếu-sơn, tuy hai chị em lấy chung một chồng, trẻ nó chẳng ngại ngùng chi hết, nhưng hai trẻ nó bây lâu lưu lạc, chưa biết lễ phép cho rành, tôi sợ lỡ ai trẻ bước về nhà chồng, không khỏi có điều lầm lỗi, vậy xin Tiên-sanh bảo bọ hai Tiểu-muội tôi lắm phước, kẻo may vẹn chữ xướng tùy (phu xướng phụ tùy).

(*Mai tiếp*)

Neurotrophol

Hãng Byla tại Paris bào chế thứ thuốc nầy đã nhiều năm danh tiếng. Thuốc nầy là thuốc bổ gan thượng hạng và uống ngon ngọt nên Annam ưa dùng. Nếu trong thân người thấy buồn bực, bứt rứt, hay lâng trí mau mau uống thuốc nầy.

Thuốc nầy bào chế ra một thứ nước như rượu ngọt và một thứ khô như bột đường để cho những người bao-tử yếu uống.

Thứ nước hay thứ đường.

Giá mỗi ve..... 2$00

GRANDE DE PHARMACIE DE FRANCE
84-90, đường d'Ormay — SAIGON.

Etablissements BECÉ-SPORT

XI, Rue de Canton — CHOLON.

XIN ĐỪNG LẦM TƯỞNG
cái sường xe đạp

"Cortéa"

như những sường xe khác
trường xe đạp

"Cortéa"

đảm bảo kẻ là
« ỐNG NGUYÊN TUYỀN »
không có hàn có chấp

Chánh là hiệu xe-máy đua thượng hạng đông bực với xe Bécé-Sport. *Chủ-nhơn:* LÝ-DẬ

XÀ BONG
NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

Quí Bà, quí cô muốn giữ gìn da mặt cho mịn màng, xinh đẹp; khỏi sợ mụn và tàn nhan. Thì có chi cho bằng dùng « *Xà-bong Vệ Sanh* » của Nhị thiên Đường ở tại *Cholon* đường Canton sở 47, mà rửa mặt mỗi ngày. Nè! có em nhỏ, dùng *Xà-bong* nầy mà tắm thì chẳng hề sanh ghẻ chốc, lại trắng trẻo dễ thương; dùng mà giặt đồ thì cảm màu không phai lợt.

Vật quí khó tìm. Quí bà quí cô nên lưu tâm chỗ đó.

NHỊ THIÊN-ĐƯỜNG
47 -:- RUE DE CANTON -:- 47
CHOLON

MON SAVON

Bằng hộp và bằng bao giấy
MÀU HƯƠNG
mùi nó thơm rất điệu dàng, dùng nó thì da được mịn, tốt không khi nào hư

Có trữ bán khắp mọi nơi

THUỐC HIỆU ASPIRINE DES "USINES DU RHONE"
là thuốc để uống trừ những bịnh:
Nóng lạnh, sổ mũi, rêm mình các chứng rét cư
Nhức đầu, nhức ốc, nhức răng
Đau mình, đau mẩy, đau lưng. Nhức gân cốt, trật co
có bán cùng trong các nhà bán thuốc
Phải đòi hỏi cho đặng hiệu "USINES DU RHONE"
mới chắc thuốc tốt, tinh trong và thiệt hiệu-nghiệm.

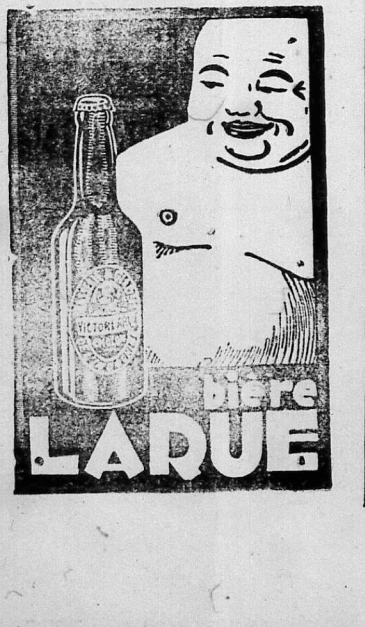

Manufacture de Tabacs

NAM-KỲ TRUNG-HUÊ YÊN-THẢO CÔNG-TY
214-224, quai de Belgique — SAIGON

Kính thỉnh đồng-bào nước Nam minh quan cố. Bổn hãng tạo chế yên thảo tại đây, nguyên liệu và nhơn công đều do trong bổn quốc, nên mấy thứ thuốc nầy cho là nội hóa. Xin các ngài hạ cố cho chúng tôi tấn bộ chừng nào thì bổ ích cho quê hương mình chừng nấy.

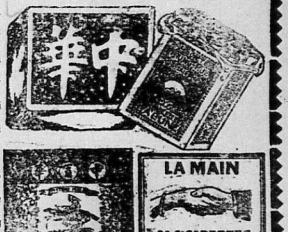

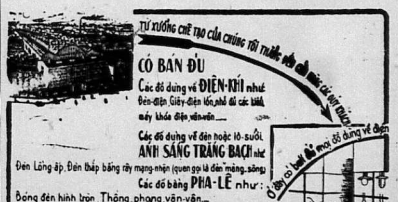

Phung cùi! Cùi phung!

Hỡi anh em chị em đồng-bào! Chúng ta nên để lòng thương-hại đến những người vướng phải bịnh phung cùi; vì người mà chẳng may vướng phải chứng bịnh nan-y ấy rồi, thì chẳng khác nào cái thân đã chết mà chưa chôn. Thảm khổ lắm!

Hiện nay hội xổ-số để giúp nhà thương nuôi bịnh cùi ở Qui-Hòa đã mở và số đã khởi-sự gởi bán rồi, vậy chúng ta nên sẵn lòng tán-thành vụ nghĩa lớn ấy.

Mỗi số giá một đồng bạc (1$00). Có để bán khắp nơi. Ở Saigon thì những chỗ có bán là:

Nhà buôn Courtinat — Nhà buôn Nguyễn-đức-Nhuận — Nhà in Union Nguyễn-văn-Của — Việt Nam Ngân Hàng — Nhà buôn hột xoàn François Sự — Các tiệm chà bán thuốc điếu — Rồi đây lãnh-lược cũng sẽ gởi cùng các cửa hàng lớn của người Tây người Nam, muốn mua đâu cũng có. Lại cũng có để bán ở các nhà-thờ, các Họ công-giáo. Còn ở lục châu thì gởi khắp các tỉnh, các quận, các tổng, các làng.

Hỡi anh em chị em đồng-bào! Nên thương kẻ phung-cùi, nên xót người đồng-loại. Mua số nầy, cái phước còn lớn hơn lập năm bảy kiến chùa; lại may còn được lợi muôn ngàn chẳng hạn.

RƯỢU BỔ HIỆU

MAUBAR

Trong những rượu bổ mà thiên-hạ bảo nhứt thì có thứ rượu bổ MAUBAR là tốt, bán được nhiều hơn hết và Annam ưa dùng.

Rượu đó chế bằng rượu nho thượng hạng ở tại PHÁP-QUỐC, có nhiều chất bổ, nó làm cho những người nông dược đỏ da nở thịt, trí hóa thông minh, thêm sức mạnh, vui vẻ luôn luôn.

Thật là một thứ rượu hay và bảo chế kỹ, không có giống những rượu khai vị khác bán trong mấy tiệm tạp-hóa, vì rượu đó là những người không có học cách chữa bịnh mà chế ra.

Những người làm việc, học-hành, thể-thảo, những đàn bà nằm bếp, nên uống rượu bổ MAUBAR, tiệt đủ công rồi thì phải ưa, vì rượu đó uống ngon lắm.

Mỗi ve lít (có một hạng) giá là 2$20

GRANDE PHARMACIE DE FRANCE
84-90, đường d'Ormay — SAIGON.

CỨ DỮ GÌN THẬN-KINH THÌ LẠI MẠNH NHƯ XƯA.

Khi ai đau thận nên mua ngay một hộp THUỐC VIÊN FOSTER, bịnh sẽ khỏi ngay, lại sẽ làm việc rất giỏi. Và, nếu ai nhức đầu, chóng mặt, mất ngủ và đau nhức khó chịu, thì có THUỐC VIÊN FOSTER chữa khỏi thôi. Thuốc ấy đã chữa danh rất công hiệu cho các bịnh sau này:

Đau lưng	Nước tiểu đục	(trong bàng-quang.
Bịnh thấp	Sưng bàng-quang	
Đau gang-thắt lưng	Quá lợi tiểu	Huyết sấu sinh nước tiểu vàn
	Sưng mắt cá chân	

Mỗi hộp 8$50 — **PILULES FOSTER** — Hai Hộp 14$85

CHỮA THẬN VÀ BÀNG QUANG

Bán tại các hàng bào-chế lớn và gởi mua tại nhà
M. Sinnac, Pharm., số 20 Rue Turgot (8e), PARIS.

VIN TONIQUE & BI-NU TRI TIF

Du Docteur **RIF**

Vệ-sanh TỬU *của Lương-y* **RIF** *chế ra*

Thứ thuốc rượu nầu là vị đại bổ gân cốt cũng là trán kiện tinh thần, bất kỳ là bao nhiêu tuổi đều uống đặng cả. Nhưng kẻ tuổi cao khí lực suy giảm rồi thấy ngủ xuân đã thốn mồn, hễ uống rượu nầy vô, thì ắt đáng cử lân thành đồng, một may tươi tốt coi như trẻ, lại mạng hơn xưa.

Còn con nít liệt nhược, đàn bà mắt máu có huyết bạch, có chửa, nhưng kẻ hao tổn ti hư thận, hễ uống rượu nầy vào thì mạnh mẻ lắm bết, da mặt đỏ sáng, tinh thần trán kiện.

Giá mỗi ve là ba đồng bạc

Có trử bán tại tiệm thuốc Tây đường Marins số 190-192, Cholon.

Dépôt: Pharmacie Franco-Chinoise 190-192, Rue des Marins, Cholon.

MANUFACTURE SAIGONNAISE
DE
CARREAUX & MOSAIQUES
Maison Fondée en 1909
rue d'Arras et Lucien Lacouture
CHODUI — SAIGON

Marque déposée

Gạch bông tốt thượng hạng, nhiều kiểu mới rất xinh đẹp làm bằng Xi-măn đủ thứ màu và các vật dụng dêu ở Pháp quốc lại.

Xin mời qui vị đến xem, kiểu gạch bông mới bày, đẹp lắm.

Giá bán hạ xuống rất nhiều. Xin viết thơ hỏi bản giá mới Bổn-hiệu sẽ gửi cho.

Địa chỉ đề tắt: *(Adresse télégraphique:)* MASACAMO. — SAIGON

VỪA RA THONG THẢ
bảng ở đường Lucien Lacouture. — Chodui.
gần trại lính tập Ô-ma.

Công-dụng thuốc viên PI-LUIN-LỜ PANH KỜ (PILULES PINK) rất thần hiệu để chống lại sự yếu mệt của các cơ thể.

Thuốc **PILULES PINK** sinh nhiều máu tốt và tẩm nhuận các cân tuỷ; thuốc nầy làm cho biết đoi, làm cho các nước trong dạ dầy chóng sinh và giúp sức mạnh cho các công việc của cả các cơ thể.

Cho nên thuốc **PILULES PINK** thật đáng gọi là thuốc đại thần hiệu để chữa bịnh thiếu-máu, bịnh phiền-muộn, bịnh gầy-mòn, các bịnh tơi thì lớn số và bịnh trở về già, bịnh đau bao-bì, bịnh nhức đầu, bịnh cần lực mỏi mệt.

* Thuốc PILULES PINK bán tại khắp các hàng bào-chế lớn.

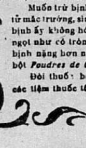

CÁCH TRỊ BỊNH ĐAU

GAN, TÌ, PHẾ PHỦ

BẰNG THUỐC BỘT

POUDRES DE COCK

Có nhiều vị thuốc ngoại khoa uống vào tưởng đâu là lành bịnh đau Gan, tì phế phủ, không dè gỡ làm cho bội đau một dây một lát mà thôi. Rồi bịnh trở lại nặng hơn, là vì thuốc không thấm vào gốc bịnh.

Cần nhứt ai ai cũng muốn trở cho tuyệt bịnh. Thuốc bột *Poudres de Cock* là một vị thuốc thần hiệu, cứu mang ri nó làm cho Gan, tì phế phủ được trong sạch, tạng ấy chuyển vận đồng nhau mà làm cho vật thực có ích cho con người.

Uống thuốc bột *Poudres de Cock* vật thực nào nó tiêu hóa cũng được hết, nó thấm và bổ máu thịt, thêm sức cho được khỏe mạnh.

Muốn trừ bịnh đau tì-vị cho tuyệt gốc rễ, ăn uống không tiêu đau bao tử mắc trướng, sình ruột sưng bao tử, sưng ruột, đau gan; muốn cho chứng bịnh ấy không hóa ra bịnh huyết suy, giảm gân, giảm cốt, bịnh nước tiểu ngọt như có trùng trắng trứng gà, đau hậu tròn, vit lở lói và các chứng bịnh nặng hơn nữa, trước hay là sau khi ăn cơm nắng một liều thuốc bột *Poudres de Cock*.

Đôi thuốc bột *Poudres de Cock* đựng trong hộp thiếc đã bán trong các tiệm thuốc tốt và tại chỗ bào chế ở thành JEUMONT (tỉnh NORD).

THỨ THUỐC HOÀN ĐỘC HIỆU

MORINHUQL CHAPOTEAUT

MO-RU'-ON SA BÓ-TÓ

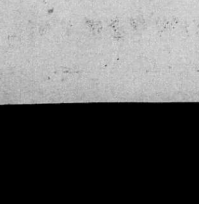

Hay hơn *dầu gan cá* làm cho khỏi uống khỏi nhờm.

Nó là một vị thiên hạ hay dùng trị *ho gió, ho lao, ho tổn.*

Một cái trử tại đường Vivienne Paris, môn bài số 8.

KIẾN NƯỚC MỸ

có bán tại

LUNETTERIE MY-KHOUAN

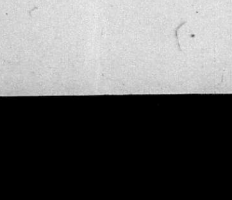

231, Rue des Marins — Cholon (ngang ga xe điện giữa)

KIẾN VÀ GỌNG NƯỚC MỸ

Bán đủ các thứ kiến, bán đủ các thứ gọng, có máy điện-khí coi mắt lựa kiến.

NƠI LÀM ĐẠI-LÝ:

KHAI-MINH

30, Rue de la Porte PNOM-PENH

DẦU "CRESYL" THIỆT

ra sự hữu nghiệm chắc chắn đã thử theo cách bác học, thì có một mình Tân hiệu:

CRESYL-JEYES

DỄ TẠ TRỪ BỊNH OAN — LÀM HẾT HƠI ĐỘC ĐỊA — HẾT MÙI HÔI HAM

PHÒNG NGỪA BỊNH OAN
THIỆT ĐỦU ÍCH
KHÔNG CÓ CHI LINH NGHIỆM BẰNG

CRESYL-JEYES

VIỆT-NAM TỔNG-HỘI PHỦ

越南總會府

(Maison des Associations Annamites)

Trình các Ngài,

Việt-Nam Tổng-Hội Phủ, tục kêu là nhà Hội-quán chung mà đồng-bang ta thuở nay ao ước, nay đã thấy khởi-đoan, là dựng đặng viên đá đầu tại Parc Maurice Long, tục kêu là vườn ông Thượng, nơi về góc đường Tiberd với Verdun. Chỗ nầy ai có đến đợi lễ dựng viên đá đầu hôm chiều hôm 11 Janvier 1929, chắc cũng đều cho là phong-cảnh: tuy là ở chốn phiền-hoa mà có vẻ thanh-tịnh, chốn thiên-thị mà có mùi huyền-vị.

« Cỏ cây trăm thước, có hoa bốn mùa ».

Nếu vậy thì đồng bang ta vì có hạnh-phước lắm mới gặp đặng chỗ nầy là chỗ nhờ quan Thống-đốc Blanchard de la Brosse giùm xin Hội-đồng Thành phố Saigon chuẩn cho Nam kỳ liên-quốc Đức-Trí-Thể Dục hội, đặng có lập ra Việt-Nam Tổng-Hội Phủ.

Hội Đức-Trí-Thể Dục tính cất một tòa nhà nguy-nga lộng-lẫy, ba tầng lầu, đã rộng lại dài, theo kiểu đền đài Annam mà có đủ nghi-tiết theo kim-thời và theo tôn-chỉ của các hội: có phòng-việc cho các ông Hội-trưởng và các vị Tư-hàn, có phòng cho các hội nhóm riêng và nhóm chung, có kho sách về luân-lý về văn-chương về thể-thảo, có phòng thông-tin về cuộc nông-cổ trong xứ, có phòng thông-tin về cuộc thanh-niên du-học, có phòng chưng đồ cổ-tích, có phòng tiếu-yến và đại-yến, có phòng nghỉ đầu-bang và siêng-bang, có phòng đánh trái lăn tây và đánh bài tây, có sân đánh tenit theo Annam và đánh cờ người Annam, vân vân.

Lập đặng như vậy thì các hội sẽ có một tòa đình-liêu xứng đáng hầu rước vương-tôn qui khách các nước, lại có chỗ rộng-rải mà tứ-tựu cùng nhau đặng có đàm-luận về các cuộc tấn-hóa trong xứ. Nhóm thường thì ý hiệp tâm đầu thường có, ý hiệp tâm đầu thường có thì thêm thấy thêm thiết với nhau nhiều, thân thiết nhiều thì dây liên-lạc càng bước chặt, thế thì đồng-bang ta sẽ có đủ sức mạnh mà đèm-dương trong thế-cuộc.

Thuở nay cũng vì Annam không có nhà hội lớn nên các Hội phải chịu thiệt-thòi nhóm nhau trong phố-phường bóc-bếm, thì lấy làm lúng-túng quá, thứ nhứt là mấy kỳ đại hội, hai ba trăm người hội-viên nhóm nhau chỗ chật hẹp nực nội quá, phải bỏ về hết thì lấy làm buồn cho các hội lắm. Có khi muốn đãi tiệc, muốn hầy cuộc xướng ca thì phải lo đi mượn nhà Tổng đình lớn thì cũng có trắc trở nhiều chẳng phải dễ.

Chỉ như người Pháp-lan, càng là người ngoại-quốc như Ấu-đa, Huê-kiều, Hồng-mao v. v., thì người ta mỗi nước có đình-thự, có nhà hội, có chùa, có nhà thờ tại châu-thành thì tiện đàng cho người biết bao.

Vả Cũng phải Annam mình, có một lần kia hị người Huê-kiều nói ngay mà mình phải tủi lòng, là Annam lúc đó sửa soạn đãi quan Tổng-thống Albert Sarraut thì người Huê-kiều cũng sắm soạn đãi vì thượng quan ấy, mà Annam

g lanh mượn nhà chưa được thì người Huê-kiều bèn nói rằng: «Annam muốn đãi quan Tổng-thống mà không có nhà mà đãi, vậy thì để cho người Huê-kiều đãi trước mà!» Chừng nào Việt-Nam Tổng-Hội Phủ khánh-thành rồi, thì sợ gì ai nói câu đó.

Tổn phí dựng nên Việt-Nam Tổng-Hội Phủ tính phỏng gióc chừng đôi ba chục muôn bạc, thì ông đại-phú gia Trần-trinh-Trạch đã xướng suất chịu cho trước hai muôn rồi; vậy nếu có được mười ông, hai chục ông như ông Trần-đại-nhơn vậy thì đã sẽ tiền dâng. Hôm nay cũng có nhiều vị đại-phú ra tiền-phò đã theo gương ông, người chịu cho 5 ngàn, người thì mỗi hai ngàn sắp lên. Ít hơn nữa bàn trị-sự hội Đức-Trí-Thể-Dục sẽ phải người của hội đến nhà các bực hào-phú mời các ngài dự cuộc tổn-phí xứng với nghĩa-vụ nầy là xin các ngài gia tâm xuất bổn cho khả khả hầu dựng xong Việt-Nam Tổng-Hội-Phủ cho rỡ ràng xứ sở quê-hương mình. Chừng nào bàn trị-sự đến viếng các ngài thì xin các ngài biết lòng cố-cập cho Annam mình đắc kỳ sở nguyện, nhược bằng các ngài bỏ qua dịp may-mắn nầy thì không dễ số tiền chi-dụng, thì nhà hội-quán Annam bởi còn bị lỉ mo-hồ hoài hoài, thế thì thiệt lòng cho các nhà kiến-thức đã nhiệt-thành gia-công lo lắng về vụ tiến-hóa trong nước nhà từ ấy những nay.

Hội Đức-Trí-Thể-Dục còn hao hành nhiều cuộc đại-khái nữa, các ngài sẽ dư biết, nên chi hội xin các ngài giám-giúp cho tận-tình: « Một cây làm chẳng nên non, nhiều cây giụm lại nên hòn núi cao ».

Thế nhưt, như các ngài có lòng sốt-sắng thì đứng chờ bàn trị-sự Đức-Trí-Thể-Dục đến nhà, xin các ngài biểu thơ cho ông Hội-trưởng biết các ngài những ai chịu cho bao nhiêu thì bàn trị-sự chúng tôi lấy làm mừng tỏ hội phải vì đồng pháp biên số ghi tên, ai chịu trước ghi trước, chẳng mà số trễ cho chiếu hay là thường. Chừng nào chúng tôi liệu vừa đủ số tiền đồng thì chúng tôi sẽ đang số thâu vào các bao cho nhơn dân trong lục-châu hay biết mà nước vơi chúng tôi, hầu mỗi người trong bọn chúng tôi và trong lục-châu trí ấu của các ngài.

Chúng tôi xin nghĩ rằng trong quê-hương ta, kẻ vừa nam phụ lão tu, chẳng có một người nào là không khoái lạc về cuộc khởi-đoan đồng nói trên vị đoàn đồng trong đại nầy.

Hưởng chi các ngài xưa lão Tây Nam càng rõ thấy nhà nước đã sớp) đồng hội Đức-Trí-Thể-Dục, vì Nhà-nước đã hiểu thấu cái sở nguyện) hễ sướng ri, đều nào cũng là ích quốc lợi dân và thành-hệ hương sinh các hội chỉ là vận mạng nước nhà cho hợp với thời-thế và hợp khuynh trong việc chánh trị của Nhà-nước vậy.

Vì bằng các rạc cho trong lục-châu để ý và xin cho độc-giả muôn chứng kiến thì thơ báo nhiệm lời quá-khích với đồng bang vì tấm nhiệt-thành với tương-minh vậy.

TRẦN-TRINH-TRẠCH, *Hội-trưởng*
LIÊU-VĂN-LANG, *Phụ hội-trưởng*
HỒ-VĂN-KIỂNG, *Phụ hội-trưởng*

Bàn trị-sự Nam-kỳ Liên-quốc Đức-Trí-Thể-Dục
Saigon, Janvier 1929.

La maison des Associations Annamites de Cochinchine

越南總會府

VIỆT-NAM TỔNG-HỘI PHỦ

Tôi ký tên tờ này _____
ở làng _____ tổng _____ tỉnh _____
chịu cho số bạc [redacted]
dặng giúp cho hội Nam-kỳ Đức-Trí-Thể dục cất nhà Việt-Nam Tổng-Hội-Phủ tại vườn Maurice Long tục kêu là vườn Ông Thượng.
[Tôi sẽ đóng số bạc nầy tại Đông-Pháp Ngân-hàng]
Ngày tháng năm _____
Ký tên _____